RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

XIIe KAMER

A R R E S T

nr. 222.520 van 14 februari 2013
in de zaken A. 192.396/XII-5803
A. 196.300/XII-6179

In zake: de GEMEENTE KRUIBEKE
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Bernard Van Vlierden
kantoor houdend te Antwerpen
Karel Oomsstraat 47A/5
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen:

het VLAAMSE GEWEST
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Tom De Sutter
kantoor houdend te Gent
Koning Albertlaan 128
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep in de zaak A. 192.396/XII-5803, ingesteld op 30 april 2009, strekt tot de nietigverklaring van het besluit van 2 maart 2009 van de Vlaamse minister van Binnenlands Bestuur, Stedenbeleid, Wonen en Inburgering waarbij de beslissing van 22 december 2008 van de gemeenteraad van Kruibeke houdende heffing voor de aanslagjaren 2008 en 2009 van een belasting op slibverwerking en grondverzet wordt vernietigd.

Het beroep in de zaak A. 196.300/XII-6179**,** ingesteld op 26 april 2010, strekt tot de nietigverklaring van het besluit van 25 februari 2010 van de Vlaamse minister van Binnenlands Bestuur, Stedenbeleid, Wonen en Inburgering waarbij de beslissingen van 22 december 2009 van de gemeenteraad

van Kruibeke houdende heffing van een belasting op slibverwerking en grondverzet voor respectievelijk het aanslagjaar 2008 en het aanslagjaar 2009 worden vernietigd.

II. Verloop van de rechtspleging

2. Bij arrest nr. 196.948 van 13 oktober 2009 in de zaak A. 192.396/XII-5803 wordt de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van het ministerieel besluit van 2 maart 2009 verworpen.

Verzoekster in de zaak A. 192.396/XII-5803 heeft om de voortzetting van de procedure gevraagd.

De verwerende partij heeft in beide zaken een memorie van antwoord ingediend en verzoekster heeft in beide zaken een memorie van wederantwoord ingediend.

Eerste auditeur Patricia De Somere heeft een verslag opgesteld.

Verzoekster en de verwerende partij hebben in beide zaken een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 11 september 2012.

Staatsraad Johan Lust heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Bart De Cock, die loco advocaat Bernard Van Vlierden verschijnt voor de verzoekende partij, en advocaten Tom De Sutter en Jeroen De Mets, die verschijnen voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Auditeur Sofie De Doncker heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3. Op 22 december 2008 besluit de gemeenteraad van de gemeente Kruibeke tot de heffing van een belasting op slibverwerking en grondverzet voor de aanslagjaren 2008 en 2009. De belasting wordt gevestigd, eensdeels, op het aanvoeren en storten of het aanvoeren en verwerken van slib en, anderdeels, op grondverzet en op de realisatie van bouwwerken. De belasting, die verschuldigd is door wie de belastbare activiteit uitoefent, bedraagt 1 euro per m³ slib of, voor grondverzet en de realisatie van bouwwerken, 1 euro per m³ voor werken vanaf 1001 m³.

In een nota van 18 februari 2009 wijst de administrateur-generaal van het agentschap voor Binnenlands Bestuur de Vlaamse minister van Binnenlands Bestuur, Stedenbeleid, Wonen en Inburgering erop dat de belasting een nieuwe stap is in de niet aflatende protestactie van de gemeente tegen de werken die het Vlaamse Gewest er uitvoert in het kader van het Sigmaplan:

> "Nochtans werd ook het reglement betreffende de periode 2008 tot 2012, net als 3 gelijkaardige voorgaanden, achtereenvolgens geschorst en vernietigd wegens strijdigheid met het belang van de hogere overheid: dit reglement en de gelijkaardige voorgaanden zijn immers specifiek gericht op de werkzaamheden die het Vlaams gewest uitvoert voor de aanleg van het gecontroleerd overstromingsgebied Basel-Kruibeke-Rupelmonde, om er aanzienlijke meerkosten te veroorzaken. In de beide eerste vernietigingsbesluiten was sprake van een meerkost voor het gewest van 300.000.000 BEF, in de twee volgende van 5.000.000 €, berekend in functie van de nog te realiseren werken op dat moment."

Finaal wordt aan de minister voorgesteld de gemeenteraadsbeslissing van 22 december 2008 te vernietigen:

> "Het voornaamste argument uit het vernietigingsbesluit is de strijdigheid met het algemeen belang.
> In bijkomende orde is ook de onverenigbaarheid met het gelijkheidsbeginsel aangehaald, evenals de strijdigheid met de beginselen van niet-retroactiviteit en van behoorlijke regelgeving."

Het voorstel volgend, vernietigt de minister de gemeenteraadsbeslissing bij besluit van 2 maart 2009.

Dit is de bestreden beslissing in de zaak met nr. A. 192.396. De vordering tot schorsing van de beslissing wordt bij arrest nr. 196.948 van 13 oktober 2009 verworpen omdat niet aan de voorwaarde van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel is voldaan.

4. Met twee besluiten van 22 december 2009 beslist de gemeenteraad van Kruibeke opnieuw, zonder enige bijkomende verklaring, tot de vaststelling van een gemeentebelasting op slibstorting en -verwerking, grondverzet en de realisatie van grote bouwwerken voor het aanslagjaar 2008, respectievelijk 2009. Het enige verschil met de belasting van 22 december 2008 is dat thans de belasting wordt vastgesteld op 0,50 euro per m^3 slib of, voor grondverzet en de realisatie van bouwwerken, 0,50 euro per m^3 voor werken vanaf 1001 m^3.

Weer stelt de administrateur-generaal van het agentschap voor Binnenlands Bestuur voor, op 18 februari 2010, om de belasting te vernietigen:

> "Het voornaamste argument uit het vernietigingsbesluit is de strijdigheid met het algemeen belang.
> In bijkomende orde is ook de onverenigbaarheid met het gelijkheidsbeginsel aangehaald, evenals de strijdigheid met de beginselen van niet-retroactiviteit en van behoorlijke regelgeving.
> Ten slotte is er ook op gewezen dat de gemeente haar fiscale bevoegdheid misbruikt om weerstand te blijven bieden tegen de aanleg van het overstromingsgebied."

Het ministerieel besluit van 25 februari 2010, waarmee de gemeenteraadsbeslissingen van 22 december 2009 conform dit voorstel vernietigd worden, is het voorwerp van het beroep inzake A. 196.300.

IV. Samenvoeging

5. De feitelijke en juridische gegevens van de beide zaken zijn van die aard dat het in het belang van een goede rechtsbedeling is om de zaken samen te voegen.

IV. De zaak A. 192.948 – Belang

Standpunt van de partijen

6. In de laatste memorie verklaart verwerende partij zich aan te sluiten bij de in het auditoraatsverslag ambtshalve opgeworpen exceptie van gebrek aan belang: het voorwerp van het bestreden vernietigingsbesluit is weggevallen door het toedoen van verzoekster zelf, zonder de uitspraak van de Raad van State af te wachten; immers heeft verzoekster het vernietigde gemeenteraadsbesluit van 22 december 2008 impliciet maar zeker vervangen door de gemeenteraadsbesluiten van 22 december 2009.

7. Verzoekster is het daar niet mee eens omdat niet kan worden betwist dat zij een voldoende persoonlijk belang had op het ogenblik van het indienen van het beroep en omdat zij als autonoom handelend bestuur een belang behoudt "bij de vaststelling dat haar orgaan al dan niet een onwettig (belasting)reglement heeft ingevoerd en om voor de wettigheid van een binnen haar bevoegdheidssfeer genomen beslissing op te komen". Voorts meent verzoekster haar belang bij de annulatie van de vernietigingsbeslissing te behouden zolang de Raad van State geen uitspraak heeft gedaan over een belastingreglement met een lager belastingtarief.

Beoordeling

8. Het bestreden ministerieel besluit van 2 maart 2009 vernietigt de beslissing van 22 december 2008 waarmee de gemeenteraad van Kruibeke een belasting heft op slibverwerking en grondverzet voor de aanslagjaren 2008 en 2009.

Om de schorsing van het ministerieel besluit te verkrijgen, voerde verzoekster aan dat het tot gevolg heeft dat het op 16 maart 2009 goedgekeurde budget een tekort zal vertonen aangezien het rekening houdt met een bedrag van 1.000.000 euro dat op grond van de vernietigde belasting zal worden ontvangen. Het arrest nr. 196.948 van 13 oktober 2009, dat de vordering tot schorsing verwerpt, volgde dat niet. Overwogen werd onder meer dat de gemeenteraad, toen hij op 16 maart 2009 de begroting 2009 goedkeurde, blijkbaar al weet had van het vernietigingsbesluit en dat, zo hij niettemin in de begroting een te ontvangen bedrag van 1.000.000 euro uit een belasting op slibverwerking en grondverzet opnam, dit is gebeurd op grond van een nieuw reglement dat nog zou worden opgesteld.

In elk geval heeft de gemeenteraad van Kruibeke ook effectief, bij beslissingen van 22 december 2009, opnieuw een belasting op slibverwerking en grondverzet goedgekeurd voor het aanslagjaar 2008, respectievelijk 2009. Tussen de belasting van 22 december 2008 en de nieuwe belasting is er één verschil: namelijk wordt de aanslagvoet gehalveerd. Voor het overige is de tekst identiek, ook het overwegend gedeelte ervan.

Opvallend is dat in de nieuwe beslissingen van 22 december 2009 wel wordt verwezen naar een eerdere gemeentebelasting van 5 november 2007 op grote infrastructuurwerken voor de aanslagjaren 2008 tot en met 2012, die op 17 april 2008 werd vernietigd, maar dat met niet één woord wordt gerefereerd aan de belasting van 22 december 2008 en de vernietiging ervan door het ministerieel besluit van 2 maart 2009.

9. Uit het voorgaande blijkt dat verzoekster, niettegenstaande haar beroep tegen het vernietigingbesluit van 2 maart 2009, zonder meer – namelijk zonder het minste voorbehoud te formuleren – voor dezelfde aanslagjaren, te weten 2008 en 2009, in een nieuwe belasting op slibverwerking en grondverzet heeft voorzien. Deze nieuwe belastingen zijn als zodanig onverenigbaar met het beroep dat verzoekster op 30 april 2009 instelde tegen het ministerieel besluit van 2 maart 2009, dat immers tot doel en, bij inwilliging, tot gevolg heeft dat de belasting van 22 december 2008 herleeft.

Behoudens tegenindicaties, die er hier niet zijn, wijzen de nieuwe belastingen dan ook uit dat verzoekster zichzelf het belang bij haar beroep tegen het ministerieel besluit van 2 maart 2009 ontzegt.

De omstandigheid dat niet kan worden betwist dat zij alvast op het ogenblik van het indienen van het beroep blijk gaf van een voldoende belang, doet niet ter zake. Een verzoekende partij dient haar belang tot aan de sluiting van de debatten te behouden.

Evenmin wordt bijgevallen dat verzoekster steeds een voldoende belang bij haar beroep behoudt in zoverre zij ermee opkomt voor de wettigheid van een binnen haar bevoegdheidssfeer genomen beslissing. In de huidige stand van de regelgeving wordt in de regel nog altijd aangenomen dat het procesbelang, opdat het voldoende rechtstreeks zou zijn, verband moet houden met het doen verdwijnen van de bestreden handeling uit het rechtsverkeer. Het moreel belang dat een verzoekende partij erbij heeft om de bestreden beslissing onwettig te horen verklaren, wordt slechts uitzonderlijk geacht genoeg direct te zijn. Dat te dezen zo een uitzonderlijk geval aan de orde zou zijn, wordt door verzoekster in het geheel niet concreet aannemelijk gemaakt.

10. Vastgesteld wordt dat verzoekster het vereiste belang ontbeert.

De exceptie is gegrond.

V. De zaak A. 196.300

A. Belang

11.1. Verwerende partij betwist verzoeksters belang om twee redenen. In de eerste plaats zou het belang niet geoorloofd zijn. Met de beslissingen die het bestreden ministerieel besluit vernietigt, gaat verzoekster immers regelrecht in tegen voorgaande ministeriële vernietigingsbesluiten, inzonderheid het ministerieel besluit van 2 maart 2009. Het is nochtans onaanvaardbaar dat een lokaal bestuur de vernietigingsbesluiten van de toezichthoudende overheid miskent. Dit brengt, volgens verwerende partij, de normale werking van de rechtsstaat in het gedrang.

11.2. In zoverre betreft de exceptie van gebrek aan belang niet de ontvankelijkheid, maar de grond van de zaak. Namelijk is het juist één van de motieven van de bestreden beslissing "dat de door de gemeenteraadsbesluiten van 22 december 2009 andermaal hernieuwde belastingreglementen voor de aanslagjaren 2008 en 2009 blijk geven van weerspannigheid tegen de beslissingen van de toezichthoudende overheid". En betwist verzoekster, in haar enige middel, dat de belastingen die door de bestreden beslissing vernietigd worden vergelijkbaar zouden zijn met de eerdere, vernietigde reglementen.

12.1. In de tweede plaats meent verwerende partij dat verzoekster zonder belang is in de mate dat het bestreden besluit de gemeenteraadsbeslissingen van 22 december 2009 vernietigt wat de belasting op het storten en het verwerken van slib betreft. Naar verwerende partij in de memorie van antwoord en de laatste memorie opmerkt, is er noch in 2008, noch in 2009 sprake geweest van het aanvoeren en storten of het aanvoeren en verwerken van slib, en is de aanvoer slechts in 2010 gestart.

12.2. De vernietigde gemeenteraadsbeslissingen van 22 december 2009 heffen een belasting op, eensdeels, het aanvoeren en storten of het

aanvoeren en verwerken van slib en, anderdeels, grondverzet en de realisatie van grote bouwwerken. Verre van te betwisten dat er in 2008 en 2009 geen slib is gestort of verwerkt, lijkt verzoekster dit op pagina 11 van haar verzoekschrift (nr. 45) zelfs te bevestigen.

Er is derhalve reden om ermee in te stemmen dat verzoekster zonder het rechtens vereiste, directe en actuele, belang is bij het bestrijden van het ministerieel besluit van 25 februari 2010 in zoverre het de gemeenteraads-beslissingen van 22 december 2009 vernietigt wat de belasting op het storten en het verwerken van slib betreft. Het enkele belang van verzoekster om te horen verklaren dat zij – in die mate – geen onwettig belastingreglement heeft ingevoerd, vermag niet tot een andere conclusie te doen leiden. Het houdt onvoldoende rechtstreeks verband met wat op vandaag nog steeds als de finaliteit van een annulatieberoep geldt: het specifieke doen verdwijnen van de onwettige beslissing uit het rechtsverkeer.

Het beroep is in die besproken mate onontvankelijk. Het wordt hierna dan ook nog alleen onderzocht in zoverre het de vernietiging beoogt van de op 22 december 2009 goedgekeurde belastingen op grondverzet en de realisatie van grote bouwwerken.

B. Grond van de zaak

Standpunt van verzoekster

13. Verzoekster voert in een enig middel aan dat het ministerieel vernietigingsbesluit van 25 februari 2010 alleen verantwoord wordt door motieven die niet draagkrachtig, onjuist of niet relevant zijn. Haars inziens moet de beslissing worden vernietigd wegens een gebrek aan deugdelijke motivering, zodat “niet beoordeeld kan worden of de toezichthoudende overheid binnen de grenzen van haar bevoegdheid is gebleven”.

Concreet bestrijdt verzoekster de overweging waarin wordt betoogd dat de gemeentebelasting speciaal ontworpen is om de geplande werkzaamheden ter uitvoering van het Sigmaplan in de gemeente te treffen, het motief in verband met de strijdigheid van de reglementen met het belang van de gewestelijke overheid en met het algemeen belang, het motief van de strijdigheid met het beginsel van de niet-retroactiviteit, het motief van de schending van het gelijheidsbeginsel, het motief van de schending van het beginsel van behoorlijke regelgeving, en de overweging dat de huidige reglementen slechts een herschrijving zouden zijn van eerdere, reeds vernietigde belastingreglementen van de gemeente Kruibeke.

Wat meer bepaald de beweerde strijdigheid betreft met het algemeen belang, doordat de reglementen aanleiding geven tot een aanzienlijke financiële verzwaring van de werken ter uitvoering van het Sigmaplan en de realisatie van het gecontroleerd overstromingsgebied Kruibeke-Bazel-Rupelmonde, doet verzoekster in essentie gelden:

- dat het niet uniek is dat de belasting bijna zeker zal worden doorgerekend in de kostprijs en daardoor onrechtstreeks door de medecontractant zal worden gedragen, en dat het geen enkel belang heeft dat de medecontractant in bepaalde gevallen 'de overheid' is;
- dat de belasting die wordt opgelegd op grondverzet en de realisatie van bouwwerken slechts 0,5 euro per m³ bedraagt, waardoor de meegebrachte meerkost slechts 0,087 % van de totale kostprijs van het gehele Sigmaplan (geraamd op 714.000.000 euro) zou bedragen en er dus hooguit een marginaal effect op zou hebben;
- dat eerder ook al de auditeur oordeelde "dat het vergelijkbare (niet identieke) vroegere reglement van de verzoekende partij dat een belasting op grondverzet invoerde, principieel niet strijdig was met het openbaar belang";
- dat, terzijde, een grondige motivering absoluut noodzakelijk is vermits de toezichthoudende overheid dezelfde overheid is als degene wier belangen geschonden zouden zijn;

- dat een bijkomend element ter verantwoording van de belastingreglementen is "dat de gemeente hierdoor indirect wordt gecompenseerd voor het feit dat zij *de facto* van een stuk van haar grondgebied wordt 'onteigend' door de werken van het Vlaams Gewest in het kader van het Sigmaplan".

14. In de memorie van wederantwoord benadrukt verzoekster dat het feite dat de werken in het kader van het Sigmaplan verklaard zijn geworden van algemeen belang te zijn, niet uitsluit dat ze belast worden: "Men moet dus meer concreet oordelen in hoeverre de belangen van de hogere overheid geschaad zouden kunnen zijn." De loutere vermelding dat een aanzienlijke meerprijs verschuldigd zou zijn, volstaat in dit geval niet.

15. In de laatste memorie argumenteert verzoekster dat het onmogelijk is om te spreken van een aanzienlijke meerkost, zonder enig vergelijkingspunt mee te geven. Bovendien wordt betoogd dat het de gewoonte bij overheidscontracten is "om uitdrukkelijk te voorzien dat alle belastingen die op de uitvoering van het werk drukken ten laste komen van de (particuliere) contractspartij".

Beoordeling

16. De belastingen die door het ministerieel besluit van 25 februari 2010 vernietigd worden, passen in een lange rij van eerdere belastingen van de gemeente Kruibeke die, als ze niet door de toezichthoudende overheid vernietigd waren geworden, tot gevolg zouden hebben gehad de werken in het kader van het Sigmaplan – meer bepaald die in verband met het aanleggen van het gecontroleerd overstromingsgebied Kruibeke-Bazel-Rupelmonde – danig duurder te maken.

Dit Sigmaplan beoogt de beveiliging van het Zeescheldebekken tegen stormvloeden en houdt onder meer in dat gecontroleerde overstromings-gebieden worden aangelegd. Anno 2001 werd volop de inrichting van het

gecontroleerd overstromingsgebied Kruibeke-Bazel-Rupelmonde voorbereid. Met de uitvoering van deze werken gaat een verhoging en uitdieping van de bodem of een reliëfwijziging gepaard van, ruw geschat, 3.000.000 m³;

Achtereenvolgens keurde de gemeenteraad van Kruibeke een gemeentebelasting op grote infrastructuurwerken voor de dienstjaren 2001 tot en met 2006 goed op 18 december 2000, een nieuwe gemeentebelasting op grote infrastructuurwerken voor de dienstjaren 2002 tot en met 2006 op 18 december 2001, een gemeentebelasting op grote infrastructuurwerken voor het dienstjaar 2007 op 21 december 2006, een gemeentebelasting op grote infrastructuurwerken voor de dienstjaren 2008 tot en met 2012 op 5 november 2007, een gemeente-belasting op slibverwerking en grondverzet voor de jaren 2008 en 2009 op 22 december 2008 en, ten slotte, de gemeentebelastingen van 22 december 2009 die door het thans besproken ministerieel besluit vernietigd werden.

Rekening houdend met het belastingtarief waarin de gemeenteraadsbesluiten van 18 december 2000 en 18 december 2001 voorzien, deden de betrokken belastingen het vereiste budget voor de inrichting van het gecontroleerd overstromingsgebied Kruibeke-Bazel-Rupelmonde, blijkens het eigen stuk 7 (blz. 53) van verzoekster geraamd op 101.000.000 euro, oplopen met bijna 7,5 miljoen euro. Weliswaar heeft verzoekster intussen, gaandeweg, het belastingtarief alsmaar meer herleid, om het in de belastingen van 22 december 2009 te bepalen op 0,50 euro per m³ uitgevoerd volume. Maar zelfs aan dit tarief is de belasting, indien ze voor het geheel van de werken ter inrichting van het gecontroleerd overstromingsgebied verschuldigd zou zijn, nog altijd goed voor een meerkost van 1,5 miljoen euro – of bijna 1,5 procent van het initieel geraamde budget van 101.000.000 euro.

17. Steeds heeft de verwerende partij de belastingen in het kader van het algemeen toezicht vernietigd, onder meer wegens strijdigheid met het algemeen belang en het belang van de hogere overheid. Ook het bestreden

ministerieel besluit voert expliciet de strijdigheid met het belang van de gewestelijke overheid en met het algemeen belang als vernietigingsgrond aan.

Nadat wordt verantwoord waarom de belastingen van 22 december 2009 zo moeten worden begrepen dat ze speciaal bedoeld zijn om de werkzaamheden ter uitvoering van het Sigmaplan in de gemeente Kruibeke te treffen, overweegt verwerende partij dat ze "alleszins" tot gevolg hebben dat die werken "financieel aanzienlijk worden bezwaard":

> "In 2008 werden 500.000 m³ gerealiseerd die onder de toepassing van het reglement voor het aanslagjaar 2008 vallen en dus een meerkost van 250.000 € tot gevolg zou hebben. In 2009 werd ongeveer 750.000 m³ gerealiseerd. Tegen een tarief van 0,50 € per m³ zou dit nog een meerkost van 375.000 € betekenen, alleen voor 2009.
> Nochtans zijn deze werken bij uitstek van openbaar nut verklaard in het kader van de veiligheid van de omgeving en de bescherming van een gezond leefmilieu."

Zoals genoegzaam blijkt uit nota van de administrateur-generaal van het agentschap voor Binnenlands Bestuur, die aan de ministeriële vernietigingsbeslissing voorafgaat, is de strijdigheid met het algemeen belang "[h]et voornaamste argument uit het vernietigingsbesluit".

18. Het motief van de strijdigheid met het algemeen belang – een opportuniteitskwestie – mag niet worden verward met dat van de schending van het recht, inzonderheid dan van het redelijkheids- of evenredigheidsbeginsel.

Het motief van de strijdigheid met het algemeen belang houdt niet in – en vereist dan ook niet – dat de belastingen van 22 december 2009 als onredelijk of onevenredig hoog te beschouwen zouden zijn of dat ze voor de belastingplichtigen een onevenredig groot nadeel zouden veroorzaken. Het betekent dat de financiële weerslag van de belastingen geacht wordt tegen het belang van de gewestelijke overheid en het algemeen belang in te gaan.

De vraag waarvoor de Raad van State zich ter zake geplaatst ziet, is bijgevolg alleen of de toezichthoudende overheid al dan niet binnen de grenzen van haar appreciatiebevoegdheid is gebleven door in de concrete omstandigheden van de zaak te hebben geoordeeld dat, gelet op het algemeen belang, de belastingen niet opportuun zijn – wat uit de formele motivering van het toezichtbesluit moet blijken.

Het is in dit perspectief dat hierna de argumentatie van verzoekster wordt onderzocht waarmee zij het motief van de strijdigheid met het algemeen belang in het gedrang poogt te brengen.

19. Strikt genomen zijn de vernietigde belastingen niet door de opdrachtgever van de werken verschuldigd, maar door degene die de werkzaamheden uitvoert. Bij eerdere gelegenheden al liet verwerende partij opmerken dat dit niet kon beletten dat de belasting zou worden doorgerekend in de kostprijs aan de opdrachtgever.

In het verzoekschrift wordt dat allerminst betwist, maar tracht verzoekster het als de meest normale zaak voor te stellen: namelijk is zulks niet uniek en vertoont het feit dat de opdrachtgever 'de overheid' is, geen belang.

Om dit dan in de laatste memorie tegen te spreken, door plots wel te betwijfelen dat de meerkost ook effectief een bezwaring vormt voor de realisatie van het gecontroleerd overstromingsgebied: immers heet het in die laatste memorie “de gewoonte” te zijn bij overheidscontracten dat de belastingen “ten laste komen van de (particuliere) contractspartij”.

Verzoekster ontkracht aldus zelf wat zij in het verzoekschrift deed gelden. Aangezien, voor het overige, het nieuwe argument ook al in het verzoekschrift kon zijn aangevoerd, kan het, wat ook de intrinsieke waarde ervan mag zijn, hoe dan ook geen nietigverklaring staven.

20. In zoverre verzoekster meent dat het onmogelijk is om van een aanzienlijke meerkost te gewagen “zonder enig vergelijkingspunt mee te geven” en in zoverre zij dan maar zelf de totale budgettaire impact van het gehele Sigmaplan (714.000.000 euro) als zo een vergelijkingspunt neemt, om vervolgens daaruit te concluderen dat de meerkost ten gevolge van de vernietigde belasting-reglementen slechts 0,087 % bedraagt, geeft zij een vertekende voorstelling van zaken.

Als reeds gezien, is uit haar eigen stuk 7 af te leiden dat de kost voor de aanleg van het gecontroleerd overstromingsgebied Kruibeke-Bazel-Rupelmonde op 101.000.000 euro is geraamd. Dat werk stemt overeen, zoals verzoekster onder meer uit de bestreden beslissing verneemt, met de uitvoering van een volume van 3.000.000 m³. De aldus geraamde kostprijs van 33,66 euro per m³ wordt door de belastingen van 22 december 2009 voor het in de jaren 2008 en 2009 uitgevoerde volume verhoogd met 0,5 euro – dit is niet met 0,087 %, maar met bijna 1,5 %.

Overigens maakt verzoekster geenszins aannemelijk dat verwerende partij een financiële meerkost van 625.000 euro voor (alleen al) de jaren 2008 en 2009, niet reeds op zichzelf beschouwd zou mogen censureren wegens schending van het algemeen belang, maar slechts op grond van de vergelijking met enige toetssteen.

21. Het argument van verzoekster dat in de zaken A. 110.156 en A. 126.645 de auditeur met betrekking tot vroegere, vergelijkbare reglementen van de gemeente – die van 18 december 2000 en 18 december 2001 – oordeelde dat de belasting principieel niet strijdig was met het openbaar belang, is achterhaald door het arrest nr. 185.223. Daarin oordeelde de Raad van State net, op het andersluidend advies van de auditeur, dat verzoekster niet aantoonde dat het motief van de strijdigheid met de belangen van de hogere overheid, dat de minister in zijn besluit ter vernietiging van de belastingreglementen had aangevoerd, foutief was.

22. Ook de terloopse opmerking dat de toezichthoudende overheid dezelfde overheid is als degene wier belangen geschonden zouden zijn, is achterhaald. Zoals verzoekster in meer vermeld arrest nr. 185.223 van 8 juli 2008 kon lezen, moet worden aangenomen dat, ten gevolge van het decreet van 2 april 2004 'betreffende het publiekrechtelijk vormgegeven extern verzelfstandigde agentschap Waterwegen en Zeekanaal, naamloze vennootschap van publiek recht' en het besluit van 19 november 2004 van de Vlaamse regering 'betreffende de rechtsopvolging naar aanleiding van de omzetting van de Dienst voor de Scheepvaart in een publiekrechtelijk vormgegeven extern verzelfstandigden agentschap De Scheepvaart, en naar aanleiding van de kwalificatie van de NV Zeekanaal en Watergebonden Grondbeheer Vlaanderen waarvan de naam wordt gewijzigd in Waterwegen en Zeekanaal als publiekrechtelijk vormgegeven extern verzelfstandigd agentschap', de nv Waterwegen en Zeekanaal als rechtsopvolger van het Vlaamse Gewest optreedt als bouwheer van de werken tot aanleg van het gecontroleerd overstromingsgebied en dat het deze nv van publiek recht is die de financiële gevolgen van de betrokken belastingen zal moeten ondergaan.

23. Ten slotte voert verzoekster een zogenaamd "bijkomend element ter verantwoording van de belastingreglementen" aan. Uitgelegd wordt dat de vernietigde belastingen ertoe strekken de gemeente indirect te compenseren voor het feit dat zij door de werken in het kader van het Sigmaplan *de facto* onteigend wordt:

> “Voor de realisatie van het [gecontroleerd overstromingsgebied Kruibeke-Bazel-Rupelmonde] werd een gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan opgemaakt dat een oppervlakte bestaat van 770 ha. Dit is 23 % van het grondgebied van de gemeente. Van dit gebied werd reeds plusminus 650 ha onteigend. Men kan dus stellen dat de gemeente op ruim 1/5 van haar grondgebied alle beslissingsbevoegdheden heeft verloren. Immers de Vlaamse overheid is nu eigenaar en beheerder van dit gebied geworden. De Vlaamse overheid werkt aan een totaalconcept voor inrichting en beheer”.

Dit argument is volslagen nieuw. Het komt niet ter sprake in de formele motivering van de vernietigde belastingreglementen, waarin alleen gewag wordt gemaakt van een mobiliteitsprobleem en geluidsoverlast. Evenmin blijkt uit het bijgebrachte administratief dossier dat de gemeenteraadsleden zich bij de goedkeuring van de vernietigde belastingen mede hebben laten leiden door de wil gecompenseerd te worden voor een feitelijke onteigening.

Het argument doet bijgevolg niet ter zake.

24. Uit wat voorafgaat, volgt dat verzoekster er niet in slaagt het ter vernietiging van de belastingen van 22 december 2009 op grondverzet en de realisatie van grote bouwwerken aangevoerde motief van de strijdigheid met het algemeen belang in het gedrang te brengen. Aangezien het bestreden besluit wat de vernietiging van die belastingen betreft voldoende verantwoord wordt door dat hoofdzakelijke motief, is er reden om het enige middel in zijn geheel te verwerpen.

BESLISSING

1. De zaken nrs. A. 192.396 en A. 196.300 worden gevoegd.

2. De Raad van State verwerpt de beroepen.

2. Verzoekster wordt verwezen in de kosten van de vordering tot schorsing in de zaak A. 192.396 en in die van de beide beroepen tot nietigverklaring, samen begroot op 525 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 14 februari 2013, door de Raad van State, XIIe kamer, samengesteld uit:

Dierk Verbiest,	kamervoorzitter,
Johan Lust,	staatsraad,
Pierre Barra,	staatsraad,

bijgestaan door

Silja Doms,	griffier.

De griffier **De voorzitter**

Silja Doms **Dierk Verbiest**